

Analýza dokázala hovno

Prosincové Česko má nejnižší nezaměstnanost v EU, a to 3,8 procenta. Přišli na to experti. Analyzovali, dokazovali, rozpitvávali a preparovali, zapisovali, ale i škrtili, všechny svoje síly na to obětovali, a když to skončilo, pochopili, co dokázala jejich analýza. Státní správa vypočítala, že nezaměstnanost už narazila na svou „přirozenou“ hranici, nižší už být nemůže. Zaměstnavatelé vypočítali, že už nemůžou další pracanty mezi zdejšími občany sehnat a že **řešením by byli jen ještě povolnější otroci zvenčí**. Odbor statistiky pro trh otročiny spočítal, že klesl počet zaměstnavatelů a příznivé počty vznikají díky malým podnikatelům, kteří vykořisťují jen sami sebe. Mediální odborníci oprášili starší výpočty a vědí, že „na přelomu roku dojde – jako již tradičně – k mírnému zvýšení nezaměstnanosti“.

Zbývá otázka, co s těmi 366 244 evidovanými nezaměstnanými. Řešení přišlo shůry: dotace z evropských fondů. Budou využity na vyřešení situace těch, co tvoří to skvělé nejnižší evropské procento: budou za ně totiž přijati noví úředníci na úřady práce. Už se odtud nebudou propouštět ani svačínářky. Víc EU peněz pro stav naší zaměstnanosti znamená, že bude větší dohled na nezaměstnané, posílí se jejich kontrolování, a bude se jim vyplácet méně dávek (na což je právě potřeba víc úředníků).

Je to příjemně realistický přístup a lze u něj očekávat dosažení stanovených cílů. Kdyby totiž politická a úřednická elita tvrdila, že zlepši reálné životní podmínky v Česku, možná i nejzarytější optimisté by zaváhali, jestli jí mají věřit. Přece jen se v masmédiích píše, že „i přes čím dál vyšší mzdy si mohou koupit jen 57 procent toho, co průměrný Evropan“. Optimistu navíc asi nepotěší ani statistické zjištění, že průměrná mzda u nás roste rychleji než v Německu. Větší váhu pro něj může mít další tvrdý statistický údaj, podle kterého je v žebříčku kupní síly Německo na 9. místě, Česko na 26., a před ním jsou nejen vyspělé západní kapitalistické země, ale i ty stejně raně kapitalistické, které se na mapě hledají vpravo od nás.

Když ne přímo my sami, tak alespoň někdo z našeho okolí totiž nemá práci jen jednu, ale rovnou dvě, i tři. To je důvod k jásoť? Těžko, podíváme-li se na to, jaká zaměstnání to jsou. Nemusíme si ani moc namáhat hlavu, abychom si položili otázku, **jak to, že někteří nedokážou vyjít z jednoho platu**. Tato otázka před námi odkryje širokou krajinu nazývanou „pracující chudoba“. Makáte, co to jde, ale stejně se pořád plácáte na místě nebo se vám přes sebevětší pot a mozoly utahuje kolem krku dluhová smyčka.

A to stále přemýšlíme jen o ohodnocení naší dřiny a ani se neptáme, jestli je tohle skutečně to, co má naplňovat naše životy. **Opravdu jsou naše životy jen žumpa, kterou má naplnit lopota, ohýbání hřbetů, buzerace od šéfů, nejistá mzda, přepočítávání každé koruny, únava, nasranost...?**

A opravdu je dostatečnou záplatou chlast, čekání na odchod do důchodu, plné regály hypermarketů nebo výběr z nepřeberného množství programů v televizi prošpikované reklamními pauzami?

K čemu jsou nám údaje o poklesu nezaměstnanosti, když víme, že ta práce sama o sobě stojí akorát tak za dvě věci? Máme z ní snad takovou radost, že bychom se každý den nedočkavostí probouzeli, kdy už zazvoní budík? Možná těch pár šťastných mezi námi. **Jak to, že nás tedy tak sere něco, z čeho se dělá ctnost?** Součástí moderní morálky se totiž stala víra, že veškerá práce je dobrá sama o sobě. O tom nás přesvědčují především ti, kteří těží z práce ostatních. A nenechme se mýlit, nejsou to ti ubožáci, kteří si se studem jdou pro almužnu v nezaměstnanosti. Jsou to ti údajní dobrodinci, kteří nám práci blahosklonně dávají. **Vždyť naše posraný životy tvoří jejich zisky.**

Hlavně že analytici přinesli dobrou zprávu. Radujme se. Jen zarytý škarohlíd, co potřebuje zaplatit nájem, elektřinu, topení, jídlo, boty a kabát, odpoví popravdě na otázku, co dokázala jejich analýza: Analýza dokázala hovno.

